

vet's Aarsregnskab for 1915. Efter nogle indledende Bemærkninger om, at medens Dampskibsselskaberne ellers kunde tænkes at have Anledning til at lade Resultatet af det forløbne Aar fremkomme senere end ellers, har „Vesterhavet“ fremskyndet sin Offentliggørelse, tilføjer Bladet, at de for de andre Selskaber virkende Motiver ikke spiller samme Rolle for „Vesterhavet“. „Foretagendets Ledere er nemlig som bekendt den særlig skibskyndige i Prisreguleringskommissionen, Konsul Lauritzen, som man dog i Forretningsverdenen vil være tilbøjelig til at overse til Fordel for Selskabets anden Hovedkraft, Prisreguleringskommissionens og Fragtbestræbelsernes Hovednerve, den alkyndige Hr. Heilbuth.“ Det forklares derefter, at „Vesterhavet's“ deklarerede Udbytte (20 pCt.) ikke er saa „spartansk“, som det ser ud til. Og Bladet tilføjer: „Ja, man vilde maaske endog ... kunne forestille sig, at en saadan Fremgangsmaade netop for Privatpersonen Heilbuth kunde ... opfylde et smukt Dobbeltpformaal, nemlig baade at være meget moralsk og meget fordelagtig“, hvilket nærmere udvikles med Tal, som konkluderer i, at Hr. Heilbuth personlig kunde spare i Krigsskat 25 pCt. af 160,000 Kr. ved „at skatte af det beskedne Beløb, som udbetales i Dividende“, og Bladet bemærker om sine Beregninger, „at vi bevæger os her i den interessante Eksperimentalpsykologi, der ikke mindst har sin Charme ved dens mulige, men ikke paaviselige Overensstemmelse med Virkeligheden“.

Den følgende Dag indeholdt Bladet en Redegørelse fra Konsul Lauritzen for

Motiverne til „Vesterhavet's“ Dividendeansættelse, og i sit redaktionelle Svar herpaa bemærker Bladet: „De Herrer (Lauritzen og Heilbuth) har dyrket Særinteresser, hvor (o: i Prisreguleringskommissionen) de var satte til kollegialt at varetage — eller dog i alt Fald repræsentere — *Standsinteresser*“.

At disse Artikler indeholder Beskyldninger og nærgaaende personlige Beskyldninger mod to af Prisreguleringskommissionens Medlemmer, er uimodsigeligt. Indenrigsministeren, som har nedsat Kommissionen, maa da være parlamentarisk berettiget til at karakterisere saadanne Beskyldninger efter sin Opfattelse og udtale Ønsket om, at deslige Beskyldninger ikke fremkommer yderligere. Det er Folketingets Formand, som saa afgør, om Benævnelsen „smudsige“ om disse Beskyldninger overskrider parlamentarisk Ytringsfriheds Grænser, hvad enten Benævnelsen skal forstaas saaledes, at det er smudsigt at rejse Beskyldningerne, eller saaledes, at Beskyldningerne gaar ud paa at tillægge de to Medlemmer af Kommissionen smudsige Handlinger eller Motiver. I Betragtning heraf, og da „Børsen's“ Redaktør ikke, naar Samtykke til Sagsanlæg nægtes, afskæres fra at rense sig for nogen Paastand, der kan være Genstand for Bevis eller Modbevis, vil Udvalget saa lidt i dette som i tidligere lignende Tilfælde kunne anbefale, at der gives Adgang til Sagsanlæg for saadanne Ytringer.

Udvalget gør derfor ingen Indstilling.

Ivar Berendsen,
Ordfører.

J. C. Christensen.

H. P. Hansen (Sorø A. 3. V.).

K. M. Klausen,
Formand.

Kvist,
Sekretær.

Povlsen.

Christian Rasmussen.

Betænkning.